

INVENTARI FONS MUNICIPAL D'ART CONTEMPORANI

Autor	Títol obra	Any	Mides	Tipus d'obra	Any d'adquisició
Antoni Clavé	Sac i Fomes Negres	1974	90 x 63 cm, Núm. 27/80	Gravat al carborudum en color. Núm 27/80	2001
Antoni Tàpies	Onze de Setembre	1983	139 X 94 cm	Oli sobre paper	1983
Antoni Tàpies	Suite de Campins 2	1983	40 x 53 cm	Litografia	2001
Antoni Tàpies	Suite de Campins 3	1984.	40x53 cm	Litografia Núm 27/80	2001
Artur Aldomà	Deessa de l'Aigua	1993	25 x 77 x 10 cm	Maqueta escultura art públic	1993
Carmen Ríos Vázquez	Composició amb negre i grisos II	2001	50 x 40 cm	Pintura (oli)	2001
Carmen Ríos Vázquez	Composició amb negre i grisos I	2001	50 x 40 cm	Pintura (oli)	2001
Chillida	S/T	dècada 70s	75 x 51 cm	Xil·lografia amb fusta	2002
Chillida	S/T	dècada 70s	100 x 76 cm	Gravat amb àcid	2002
Chillida	S/T	dècada 70s	58 x 37 cm	Gravat amb àcid	2002
Fernando Castillo	El tiempo I	2004	21 x 21 cm	Tècnica Mixta; oli sobre fusta, objete i paper	2005
Ferrán Garcia Sevilla	"CODO 6"	1991 Exemplar: H.C. -2/3	99 x 117 cm 109 x 125 cms	Tècnica: Aguatinta i Aiguafort.	2002
Ferran Soriano				Pintura (oli)	2005
Ferran Soriano	A Gaudi	2002	65 x 25 x 21 cm	Maqueta escultura art al carrer	2002
Francesc Baiget	El miracle del Mill	2004	112 x 77 cm	Tècnica Mixta	2006
Jaume Plensa	Sèrie "Suite Voleurs"	1993	64 x 48 cm 60 x 76 emmarcat	Tècnica: Aguatinta, Fotogravat i Collage.	2002
Jaume Plensa	Sèrie "Suite Voleurs"	1993	64 x 48 cm 60 x 76 emmarcat	Tècnica: Aguatinta, Fotogravat i Collage.	2002
Jaume Plensa	Sèrie "Suite Voleurs"	1993	64 x 48 cm 60 x 76 emmarcat	Tècnica: Aguatinta, Fotogravat i Collage.	2002
Jaume Plensa	Sèrie "Suite Voleurs"	1993	64 x 48 cm 60 x 76 emmarcat	Tècnica: Aguatinta, Fotogravat i Collage.	2002
Jaume Plensa	Sèrie "Suite Voleurs"	1993	64 x 48 cm 60 x 76 emmarcat	Tècnica: Aguatinta, Fotogravat i Collage.	2002
Jaume Plensa	Sèrie "Suite Voleurs"	1993	64 x 48 cm 60 x 76 emmarcat	Tècnica: Aguatinta, Fotogravat i Collage.	2002
Joan Miró	Personatge Solar	1974.	63 x 90 cm	Gravat Núm 9/50	2001

Josefa Hernández	S/T	2005	20 x 20 cm	Tència Mixta	2005
Josep Guinovart	S/T	1998	82 x 63 cm	Gravat	1998
Josep Guinovart	S/T	1995	82 x 55 cm	Gravat	1998
Josep Guinovart	S/T	1995	46 x 37 cm	Gravat	1998
Josep Guinovart	S/T	1995	43 x 37 cm	Gravat	1998
Juan de Andrés	Confluències	1998	63 x 9 x 9 cm	Maqueta escultura art públic	1998
Pedro Diez Gil	S/T	1983	46 x 35 cm.	Pintura	
Pep Dardanyà	Sèrie Museu Portàtil	1998	69x 40 x 20 cm	Escultura	1998
Pep Dardanyà	Sèrie Museu Portàtil	1998	88 x 42 x 50 cm	Escultura	1998
Pep Dardanyà	Sèrie Museu Portàtil	1998	49 x 29 x 16 cm	Escultura	1998
Pep Duran	S/T	1998	156 x 27 x 26 cm	Escultura	1998
Pere Garcia Leyes	Homenatge al Rugby			Maqueta escultura art públic	
Ricard Terré	Fotografia sèrie "Mort poètica de les coses petites"II	1998	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	1998
Ricard Terré	Fotografia sèrie "Mort Poètica de les Coses Petites"	1998	48 x 38 cm 66 x 59	Fotografia en blanc i negre	1998
Ricard Terré	Fotografia sèrie "Mort Poètica de les Coses Petites"	1998	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	1998
Ricard Terré	Fotografia sèrie "Mort poètica de les coses petites"l	1998	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	1998
Ricard Terré	Fotografia sèrie "Mort poètica de les coses petites"II	1998	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	1998
Ricard Terré	Serie "Imatges Abandonades" (5)	2002	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	2002
Ricard Terré	Serie "Imatges Abandonades" (5)	2002	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	2002
Ricard Terré	Serie "Imatges Abandonades" (5)	2002	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	2002
Ricard Terré	Serie "Imatges Abandonades" (5)	2002	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	2002
Ricard Terré	Serie "Imatges Abandonades" (5)	2002	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	2002
Ricard Terré	Fotografia sèrie "Mort poètica de les coses petites"II	1998	48 x 38 cm	Fotografia en blanc i negre	1998

FONS

MUNICIPAL

D' ART

CONTEMPORANI

Artur Aldomà

Juan de Andrés

Antoni Clavé

Eduardo Chillida

Pep Dardanyà

Pedro Díez Gil

Pep Duran

Ferran García Sevilla

Josep Guinovart

Joan Miró

Jaume Plensa

Carmen Ríos

Ferran Soriano

Antoni Tàpies

Ricard Terré

Edició: *Ajuntament de Sant Boi de Llobregat*
Disseny gràfic: *Joan Sales*
Fotografies: *Salvador Esparbé*
Impressió: *Eivissa i associats*
Texts artistes: *Francesc Miralles*
ISBN: *84-87173-40-3*
Dipòsit legal: *47.337-2003*

És un honor poder-vos presentar aquest conjunt d'obres que componen el nostre fons d'art. Ara fa cinc anys vàrem iniciar les activitats de l'actual Sala d'Art Massallera, una sala dedicada a fer present l'art contemporani a Sant Boi. Durant aquest període hem pogut gaudir de l'obra dels principals exponents d'aquest corrent artístic; tots ells han deixat petjada i la majoria han contribuït a crear aquest fons d'art que ara presentem.

Aquesta exposició mostra les 42 peces de que es compona, amb obres d'autors tan rellevants com Joan Miró, Antoni Tàpies, Josep Guinovart, Eduardo Chillida, entre d'altres. Tots els artistes participants han tingut alguna relació amb Sant Boi, sigui per naixement, residència o bé per treballs artístics a la nostra ciutat.

La constitució d'aquest fons ha estat possible gràcies a un programa permanent d'adquisició d'obres d'art i també gràcies a la dinàmica generada per les diferents exposicions. Aquest conjunt d'obres és propietat de la ciutat i contribueix a enriquir el nostre patrimoni cultural i artístic. Tenim un motiu més per poder dir: *Sant Boi molt per l'art*, i anar-ho fent palès.

Per primera vegada l'exposició d'aquest recull d'obres ens possibilita a les santboianes i els santboians de totes les edats, i a aquells que ens vulguin acompanyar, la descoberta d'un ample ventall de l'art contemporani. Aquest itinerari ens ha de permetre acostar-nos a la força del traç, del color i de les formes. La sensibilitat de cada artista ens proposa compartir uns sentiments expressats amb senzillesa, amb la voluntat de desvetllar aquell racó tan íntim i a voltes inaccessible que tots tenim: les emocions. Cada obra exposada, sigui pintura, escultura, xilografia, maqueta, fotografia, litografia o gravat, ens convida a penetrar-hi, a deixar-nos seduir i a deixar volar la imaginació. Acostem-nos a descobrir la seva màgia i a gaudir d'un espai de serena llibertat.

Gràcies a tots els que han fet possible que aquest fons d'art i aquesta exposició siguin avui una realitat.

Jaume Bosch i Pugès

Primer Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Sant Boi
President del Patronat Municipal de Cultura

A l'entorn del fons d'art de Sant Boi

Francesc Miralles

Ara, l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat dona a conèixer el seu fons d'art contemporani, petit fons encara. Particularment, em sembla que la política cultural de l'Ajuntament de Sant Boi és d'allò més encertada.

En els últims vint anys totes les institucions públiques del país, en especial els Ajuntaments, s'han llançat a desenvolupar programes culturals artístics. Amb freqüència s'ha establert una forta competència entre institucions i ciutats per obtenir una supremacia que sembla donar, a més de l'impacte social del projecte cultural, una supremacia social. Així, han nascut programes, projectes i col·leccions a cop de talonari; alguns enlluernadors altres més modestos, però també espectaculars. L'arquitectura tenia un pes específic, determinat, en cada un d'aquests programes. Amb el pas dels anys, aquests projectes han tingut diferents sorts.

La política cultural de l'Ajuntament de Sant Boi em sembla encertada perquè es fonamenta en la realitat, en la seva realitat, sense voler competir, sense cap altra pretensió que la coherència. Fa uns anys va crear el Taller Municipal d'Arts Plàstiques que, de manera silenciosa i pacient, va dur a terme una valuosa tasca formativa. Allí, sota el mestratge de Juan de Andrés, es va constituir un grup de joves artistes que van formar el Grup Rasen que va realitzar, més tard, la intervenció artística *Laberint en Espiral*, gran intervenció en el parc urbà de Can Carreres. Així, la ciutat treia profit moral de la seva política d'ensenyament artístic, fet que cal situar en l'inici d'una continuada activitat del conjunt d'artistes formats en aquest suggerent taller.

Ara, l'Ajuntament de Sant Boi presenta la petita col·lecció d'obres plàstiques que ha reunit en els últims anys. Petita col·lecció pel que fa a la quantitat d'obra i a les seves dimensions. Però la importància d'aquest conjunt rau en la coherència de la seva formació. No es tracta d'unes obres fruit d'una compra precipitada o d'una voluntat d'aparença. Aquesta col·lecció, encara en els seus inicis, és fruit d'una pacient labor de selecció: unes vegades s'ingressa una peça arran d'una mostra que un artista realitza a la ciutat; a voltes un artista aixeca un monument urbà i ingressa una obra al fons municipal; altres vegades, són els residents a la ciutat els qui amplien el seu patrimoni; en ocasions es busca una referència dels artistes que tenen una significació en el nostre país, etc.

Cap espectacularitat, tota la coherència del món! A mi m'agrada aquest fer sense cap pressa, condicionat als esdeveniments de la ciutat, a la seva vida i batecs socials. Perquè és en aquestes circumstàncies quan una col·lecció creix amb tot el seu sentit. S'han creat museus i col·leccions pensant només en rèdits turístics, se n'han creat pensant en impactes estètics; però aquesta, encara petita col·lecció d'obres de Sant Boi va creixent per donar sentit a una estètica propera, ciutadana i per estar al servei dels ciutadans.

Espero que dintre d'uns anys aquest fons municipal d'obres artístiques serà ampli, serà ben representatiu del dinamisme de la ciutat, dels seus artistes i de les seves passions. Així, la ciutadania, alhora de sentir-s'hi representada, n'haurà extret lliçons estètiques i lliçons ètiques. Avui cap dels nostres museus mostra el fil ininterromput de l'art català contemporani; però Sant Boi, si segueix aquesta coherent línia que ha iniciat, tindrà dintre d'un temps bona part de la seva història recent reflectida en l'estètica del seu museu, en la seva col·lecció artística contemporània.

Artur Aldomà (Reus, 1935)

Centrat en la figura femenina, el seu esforç es decanta en la captació del moviment, al que uneix una notable sensualitat, tant en l'escultura com en el dibuix. De gran habilitat en el treball – que ha fet escriure que dibuixa amb el fang -, estilísticament es mou entre un atenuat noucentisme i un atenuat realisme.

Deesa de l'aigua

1993

25 x 17 x 10 cm

Escultura en espai públic (maqueta)

Juan de Andrés (Uruguai, 1941)

Format en la més estricta ortodòxia de la *Escuela del Sur* de Joaquín Torres García – a través de Carlos Llanos i Day Man –, Juan de Andrés va donar vida i impuls al *Taller Municipal d'Arts Plàstiques* de Sant Boi, d'on va sorgir el *Grup Rasen*. Juan de Andrés ha estat l'artista que ha fet evolucionar els plantejaments constructivistes de Torres García mitjançant una sensibilitat que atenua la rigidesa de la línia recta amb tocs de color i de llum.

Confluències

1998

63 x 9 x 9 cm

Escultura en espai públic (maqueta)

Antoni Clavé (Barcelona, 1913)

Si hi ha una personalitat potent, silenciosa i allunyada de nosaltres, és Antoni Clavé. Si hi ha tot un món de suggestions, també potents i silencioses, és el món de les suggestions dels gravats d'Antoni Clavé. Ha dedicat molts esforços a aquesta tècnica, li ha arrencat noves variacions, i li ha donat subtils vibracions. Antoni Clavé és un gravador que conjuga com ningú el fons amb la superfície de l'obra –herència del llunyà orient.

Sac i formes negres
1974
90 x 63 cm
Gravat al carborúndum

**Eduardo Chillida (San Sebastián,
1924 - San Sebastián, 2002)**

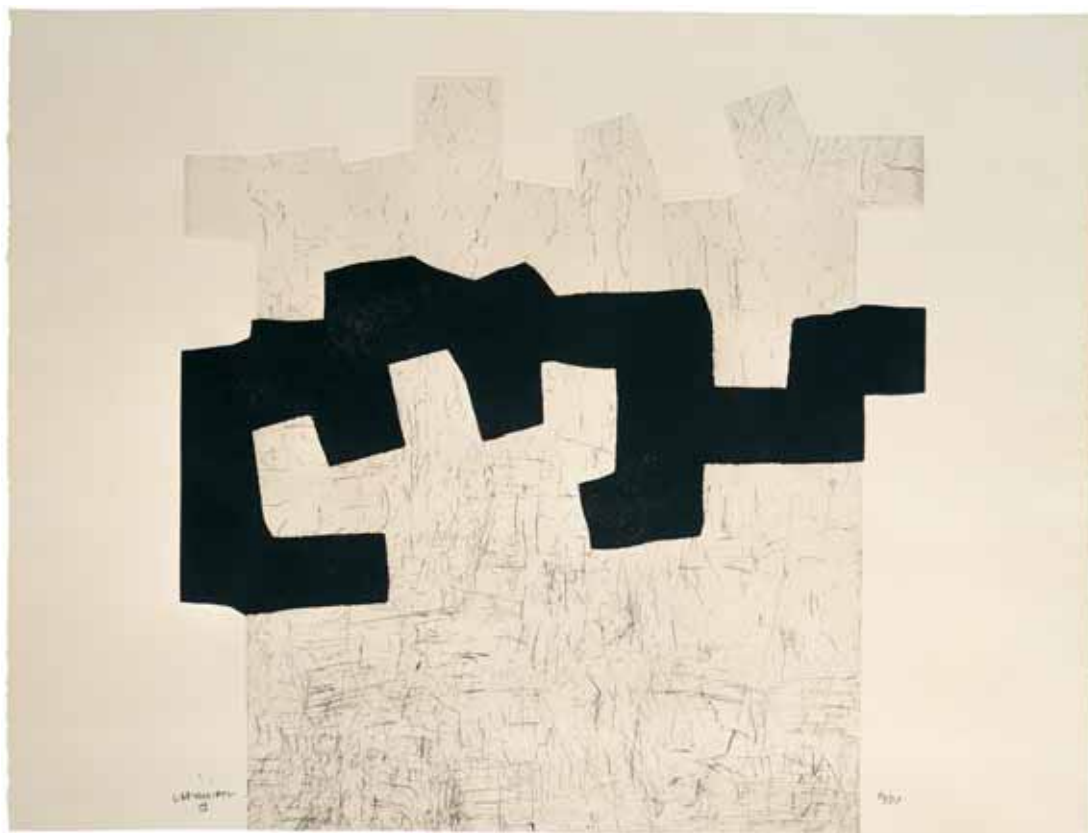
Ningú com Chillida ha treballat el ferro forjat en tot el segle XX. Ningú no ha treballat tants materials arrencant-los-hi el seu poder expressiu. Sorgí de la tradició artística basca, que sabé conduir als límits del màxim desenvolupament. Ell mateix es qualificà d'*arquitecte del buit*: des de l'escultura al gravat ha donat una nova dimensió al buit, a l'espai que troba en la natura o que ell crea sobre la superfície plana.

SIT
58 x 37 cm
Gravat

SIT
75 x 51 cm
Xilografia

SIT
100 x 76 cm
Gravat

Pep Dardanyà (Caldes d'Estrac, 1961)

Museu portàtil és un clar exponent del treball de Pep Dardanyà, format a la clàssica Escola Massana barcelonina. Ell revifa la vella dialèctica de l'art com a bé cultural de la classe culta i benpensant. I insisteix en el fracàs de la nostra cultura elitista. Per això estableix l'art nou contra el pensament establert. I segueix el fet generacional d'allunyar-se de la pintura històrica per treballar amb la tridimensionalitat.

Museu portàtil

1998

88 x 42 x 50 cm

Escultura

Museu portàtil

1998

69 x 40 x 20 cm

Escultura

Museu portàtil

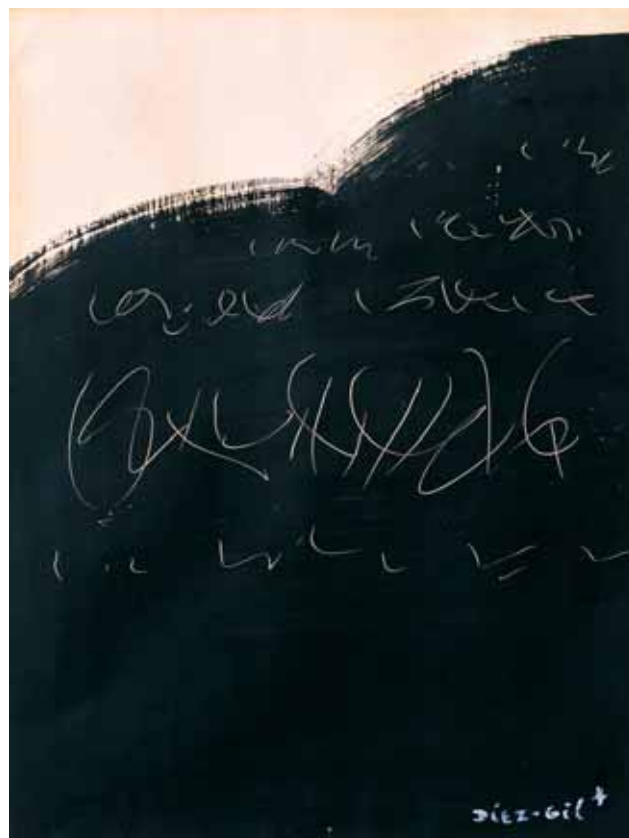
1998

42 x 29 x 16 cm

Escultura

Pedro Díez Gil (Barcelona, 1937)

Constants en l'obra d'aquest barceloní són el tractament de l'espai i la insistència en el gest. Si des del 1967 – en què va realitzar la primera mostra - li han interessat les taques, que amb el temps s'han convertit en signes i més tard en fragments de vidre i pedres. Per intensificar el sentit de l'obra i de l'espai, de vegades ha treballat amb suports de plàstic.

SIT
1983
46 x 35 cm
Pintura

Pep Duran (Vilanova i la Geltrú, 1955)

Manipulador- organitzador de tot tipus de materials. La seva obra *Les sabates de Picabia* és ja tot un manifest. Treballa tota mena d'objectes, vestuaris, poesia visual, muntatges i l'escenografia. Tot realitzat a través d'objectes quotidians- el 1979 va omplir de sabates l'*Espai 10* de la Fundació Miró-. Amb la reivindicació de l'objecte reconstruït, fa la crítica, sovint corrosiva, del món.

SIT

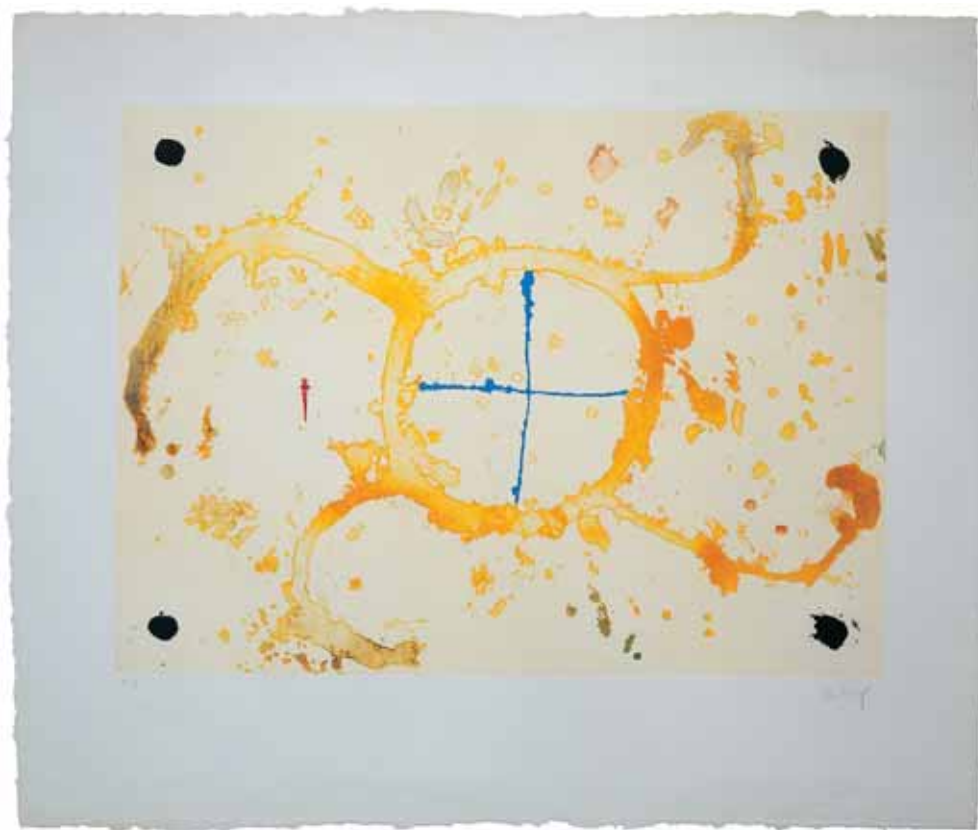
1998

156 x 27 x 26 cm

Escultura

Ferran G. Sevilla (Ciutat de Mallorca, 1949)

Aquest mallorquí afincat a Barcelona ha estat un dels artistes més polèmics dels anys vuitanta. Arrencant de l'art pobre, ha creat una iconografia –transposició de formes europees- que ens condueix a un món d'inconformisme i de provocació. Aquesta aiguatinta-aiguafort forma part de la sèrie *Codo* que la formen onze obres: insectes i geometria, color i símbols basculen entre la modernitat i el romanticisme.

Codo 6
1991
99 x 117 cm
Aiguatinta i aiguafort

Josep Guinovart (Barcelona, 1927)

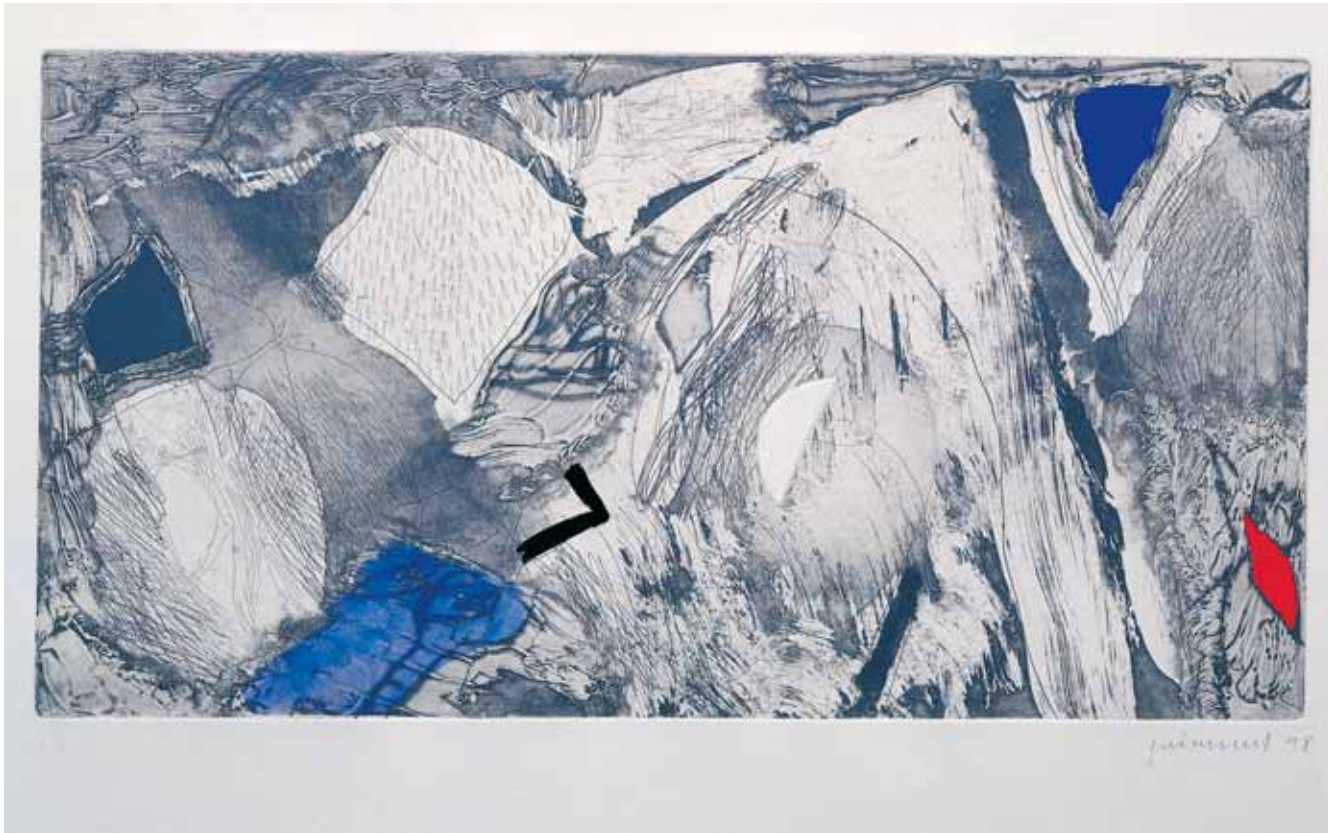
Una figuració ancorada en els personatges i costums populars va retardar la seva arribada a l'abstracció. Però quan va ser-hi es va mantenir fidel a signes, cal·ligrafies i materials no cultes. Fang i fustes velles, rostolls i grans de blat tenen a l'obra d'aquest artista –un dels més punyents creadors catalans de les segones avantguardes –un desconegut protagonisme, una impensable expressivitat estètica.

SIT
1995
30 x 22 cm
Gravat

SIT
1995
30 x 22 cm
Gravat

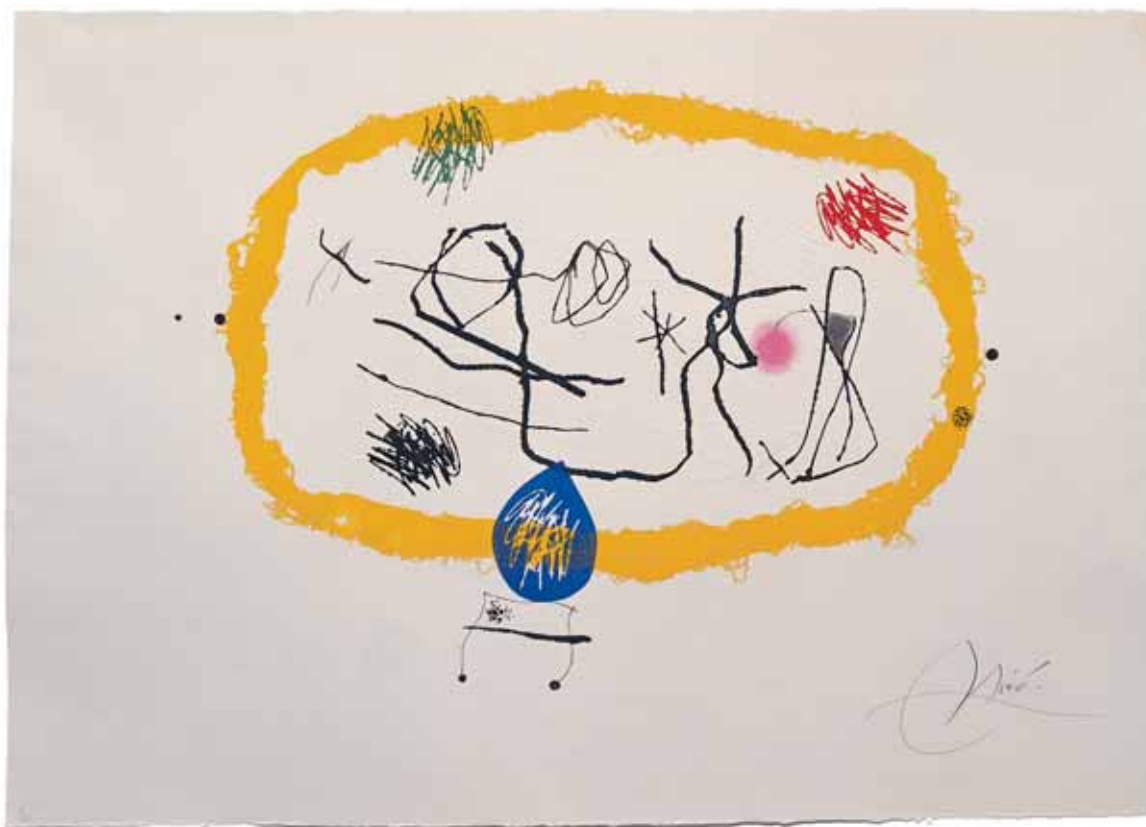
SIT
1995
82 x 55 cm
Gravat

SIT
1998
82 x 63 cm
Gravat

**Joan Miró (Barcelona, 1893
- Ciutat de Mallorca, 1983)**

Deia Joan Miró – sens dubte el pintor més important del segle XX – que ell tota la vida havia fet gargots. Però aquests gargots – que no ho eren, ja que sempre els calculava i media a l'extrem últim – ens donen un món oníric i familiar, un món fantasiós i realista. Sexe i poesia, en el fons vida mediterrània, acompanyen sempre la seva obra, que s'estructura en un perfecte equilibri de les formes i en un singular esclat del color.

Personatge solar

1974

63 x 90 cm

Gravat

Jaume Plensa (Barcelona, 1955)

La màgia d'aquest artista es fonamenta en l'estètica que arrenca del material que emprà per a les seves obres. D'un filferro en treu un insecte, del ferro fos una nova forma, de les superfícies translúcides una nova suggestió. La seva trajectòria es documenta pels continuats canvis de materials i pels plantejaments diferenciats. Però sempre manté –com a inspirat creador- la força de la novetat i la suggerència de la forma.

Série Suite Voleurs

1993

64 x 48 cm

Aiguatinta, fotogravat i collage

Sèrie Suite Voleurs

1993

64 x 48 cm

Aiguatinta, fotogravat i *collage*

Sèrie Suite Voleurs

1993

64 x 48 cm

Aiguatinta, fotogravat i collage

Sèrie Suite Voleurs

1993

64 x 48 cm

Aiguatinta, fotogravat i *collage*

Carmen Ríos (Barcelona, 1961)

Aquesta pintora va formar part del *Grup Rasen*, orientat per Juan de Andrés, format a la mítica *Escuela del sur* creada per Joaquín Torres-García. És un dels millors exponents del grup per la seva Racionalitat i SENSibilitat : la rígida geometria constructiva de les seves peces i dels seus apagats colors es matisa amb pinzellades que estableixen un subtil joc de transparències que duu al qui contempla l'obra a un univers imaginari.

Composició amb negres i grisos I
 2001
 50 x 40 cm
 Pintura

Composició amb negres i grisos II
 2001
 50 x 40 cm
 Pintura

Ferran Soriano (Barcelona, 1944)

El vell treball de planxista, de jove, el va decantar cap al gust per la planxa, a apreciar la soldadura i el metall rovellat. Sempre ha mantingut, de manera invariable, el gust pel metall cru -amb totes les seves imperfeccions. I, a la vegada, una mirada primitiva a l'entorn que el deixa meravellat i fascinat. D'aquí que la seva temàtica tingui una constant surrealista; més de màgia que d'introspecció.

A Gaudí
2002
65 x 25 x 21 cm
Escultura en espai públic (maqueta)

Antoni Tàpies (Barcelona, 1923)

La vasta producció de l'Antoni Tàpies sobre paper (gravats, guaixos, acrílics, ...), ens endinsa en el món de la seva pintura: la destrucció - construcció d'un ampli món, en el que el gest resulta del tot contradictori. La realitat s'allunya de la seva immediatesa i les formes invisibles s'acaben definint. Així, el coneixement s'amplia, també, a través de la pintura: de l'art.

Suite de Campins 2

1983

40 x 53 cm

Litografia

Suite de Campins 3

1984

40 x 53 cm

Litografia

Onze de setembre

1983

139 x 94 cm

Projecte de mosaic per a espai públic

Ricard Terré (St. Boi de Llob., 1928)

Pintor i caricaturista en els seus inicis, passa a la fotografia el 1955, convertint-se, més tard, en component de l'històric grup AFAL. Com tots els fotògrafs de la seva generació es decantà vers una fotografia testimonial, realista, atret en especial pels temes relacionats amb la mort i els cementiris. Després d'un llarg parèntesi (1960- 1982) retorna a la pràctica fotogràfica, amb sèries com *Imatges abandonades* i *Mort Poètica de les coses petites* on s'imposa el sentiment poètic.

Série Mort Poética

1998

48 x 38 cm

Fotografia

Série Mort Poétique

1998

48 x 38 cm

Fotografia

Série Mort Poétique

1998

48 x 38 cm

Fotografia

Série Mort Poética

1998

48 x 38 cm

Fotografia

Série Mort Poética

1998

48 x 38 cm

Fotografia

Sèrie Imatges Abandonades

2002

48 x 38 cm

Fotografia

Sèrie Imatges Abandonades

2002

48 x 38 cm

Fotografia

Sèrie Imatges Abandonades
2002
48 x 38 cm
Fotografia

